

Olsztyn, 30 kwietnia 2013r.

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI

PN.4131.38.2013

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm./ stwierdzam nieważność § 4 ust. 1 pkt 2, § 6 ust. 4, co do słów "że, nie spowodują zanieczyszczeń wód i gleby", § 8 ust. 4 pkt 1, co do sformułowania „dostarczanych właścicielom przez przedsiębiorcę”, § 15 ust.4, co do słów „i po uzyskaniu zgody pozostałych mieszkańców budynku”, § 15 ust. 7 i 8 załącznika do uchwały nr XXIII/156/13 Rady Gminy Iłowo-Osada z dnia 28 marca 2013r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Iłowo – Osada.

UZASADNIENIE

Uchwałą XXIII/156/13 Rada Gminy Iłowo – Osada ustaliła regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Iłowo – Osada. Jako podstawę prawną powyższej uchwały Rada Gminy wskazała art. 4 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach /Dz.U. z 2012r., poz. 391 ze zm./. Powołany przepis w ust.2 stanowi, iż: „Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1) wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących:

a) prowadzenie we wskazanym zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych odpadów niebezpiecznych, odpadów wielkogabarytowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz odpadów z remontów,

b) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,

c) mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;

2) rodzaju i minimalnej pojemności urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych urządzeń i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,

- b) liczby osób korzystających z tych urządzeń;
- 3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- 4) maksymalnego poziomu odpadów komunalnych ulegających biodegradacji dopuszczonych do składowania na składowiskach odpadów;
- 5) innych wymagań wynikających z gminnego planu gospodarki odpadami;
- 6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;
- 7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;
- 8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania”.

Powyższe wyliczenie jest wyczerpujące (o czym świadczy niewystępowanie sformułowania „w szczególności”) i brak jest podstaw do przyjęcia, iż gmina w przedmiotowym regulaminie może zamieszczać postanowienia, które wykraczałyby poza treść przytoczonego przepisu. Tymczasem następujące postanowienia przedmiotowego regulaminu, stanowiącego załącznik do uchwały nr XXIII/156/13 Rady Gminy Howo-Osada nie mieszczą się w zakresie kompetencji rady gminy określonej w art. 4 ust.2 ustawy.

W § 4 ust. 1 pkt 2 regulaminu Rada wskazała właścicielom nieruchomości, w jaki sposób zapewniają na niej czystość przy braku sieci kanalizacyjnej. Kwestia ta jest uregulowana wprost w art. 5 ust. 1 pkt. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i brak jest podstawy prawnej do jej umieszczenia w przedmiotowym regulaminie.

W § 6 ust. 4 regulaminu uchwały Rada wprowadziła zapis umożliwiający dokonywanie napraw pojazdów, poza warsztatami naprawczymi na terenie nieruchomości, „jeżeli nie spowodują zanieczyszczenia wód”. Zdaniem organu nadzoru, powyższa regulacja niezgodna jest prawem, gdyż takie sformułowanie ma zbyt ogólny charakter, by adresaci norm mogli je stosować. Podobne stanowisko zajął Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 8 listopada 2012 r. sygn. Akt II OSK 2012/12.

W § 8 ust. 4 pkt. 1 regulaminu Rada ustaliła, iż worki na odpady komunalne będą dostarczane przez przedsiębiorcę. Regulacja ta wykracza poza delegację ustawową, ponieważ regulamin utrzymania czystości i porządku w gminie, może określać wyłącznie obowiązki właścicieli nieruchomości, a nie podmiotów zajmujących się odbiorem odpadów i nieczystości.

W § 15 ust. 4 regulaminu Rada uzależnia dopuszczalność hodowli drobnych zwierząt gospodarczych i drobiu od uzyskania zgody pozostałych mieszkańców budynku. Zagadnienie to wkracza w sferę stosunków cywilnoprawnych, brak jest zatem podstawy prawnej do normowania tej kwestii w przedmiotowym regulaminie.

W § 15 ust. 7 i 8 regulaminu Rada określiła podmioty zobowiązane do usuwania padłych zwierząt gospodarskich. Tymczasem nie powinny być w nim regulowane zagadnienia związane z usuwaniem padłych zwierząt (§14 regulaminu), gdyż ustawodawca określił zasady, na jakich to ma się odbywać: w ustawie z dnia 11 marca 2004r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt /Dz. U. z 2003 r., nr 106, poz. 1002 ze zm./.

Ponadto w § 3 ust. 1 pkt 2 odwołano się do nieobowiązującej ustawy o odpadach.

W tym stanie rzeczy postanowiono jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie trzydziestu dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI

Marian Podziewski

Otrzymują:
Przewodniczący Rady Gminy Howo-Osada,
Wójt Gminy Howo-Osada